

Mancances i deficiències en l'objectivació de la contaminació acústica

Són nombroses les queixes que arriben al Síndic per la possible manca d'actuació suficient dels ajuntaments quan es produeixen molèsties per sorolls.

Per saber si s'està davant d'un episodi de contaminació acústica és essencial que s'objectivin aquestes molèsties mitjançant mesuraments practicats seguint els protocols fixats per la normativa en aquesta matèria.

Durant l'estudi de la documentació facilitada pels ajuntaments, freqüentment s'observa que no s'han seguit aquests protocols. Aquest fet invalida les decisions posteriors que cal prendre com ara l'adopció de mesures correctores provisionals, clausura de la font sonora i, si escau, sancions econòmiques o senzillament no prendre'n cap.

Tot i així, la llarga absència de criteris i de protocols clars per mesurar i objectivar els sorolls, la inseguretats jurídica provocada i la manca de formació tècnica suficient per practicar mesuraments, no ha facilitat el treball dels municipis a l'hora d'intervenir en el control i la correcció de la contaminació acústica.

Cal avaluar de forma correcta i objectiva el soroll per poder prendre mesures de correcció o sancionadores prou motivades

En part, aquesta situació pot derivar de la complexitat, la confusió i la durada del procés seguit per poder disposar d'una normativa completa en matèria de contaminació acústica.

La Llei del Parlament de Catalunya 16/2002, del 28 de juny, de protecció contra la contaminació acústica, va inaugurar el sistema de regulació legal d'aquest tipus de contaminació que afecta la salut i el dret al benestar i la intimitat de les persones.

Inspirada en el *Llibre verd sobre política futura de lluita contra el soroll* de la Comissió Europea, aquesta llei significava un avançament al que hauria d'haver estat la transposició de la

Directiva 2002/49/CE del Parlament Europeu i del Consell, del 25 de juny de 2002, sobre avaluació i gestió del soroll ambiental.

Davant de molèsties per sorolls els ajuntaments han d'actuar

Segurament un retard tan important a l'hora de regular aquest tipus de contaminació es justifica en la dificultat d'objectivar un fenomen que, a l'hora d'avaluar-lo i de percebre'l, té inevitables components subjectius. Discriminar un soroll agradable del que no ho és, establir quins són els llindars màxims acceptables per la majoria, determinar els nivells de tolerància segons les diverses realitats socials i entorns són qüestions que cal resoldre a l'hora de fixar normes i, per tant, d'establir obligacions i mesures coercitives. Fins l'any 2002 a Catalunya i a la resta d'Espanya, la regulació en matèria de soroll estava en mans dels ajuntaments amb una discutida competència per sancionar en cas d'incompliment. L'any 1995, la Generalitat va aprovar una ordenança tipus i, per tant, sense valor normatiu, per als ajuntaments que volguessin assumir-la. No obstant això, no s'evitava una situació d'inseguretats jurídica que feia difícil corregir amb autoritat i eficàcia els possibles abusos i les situacions molestes.

La llei estatal no va arribar fins l'any 2003 amb l'aprovació de la Llei 37/2003, del 17 de novembre, del soroll, que significava la transposició de la directiva europea esmentada.

Amb aquesta regulació normativa ja es disposava dels instruments legals per definir el soroll molest i el que pogués significar risc o dany per a les persones en funció dels valors fixats, i dels protocols tècnics per avaluar les magnituds per descriure objectivament la contaminació acústica. Igualment ja hi havia l'habilitació legal per tipificar les infraccions i sancionar-les.

Mancaven, però, els reglaments estatals i el català per poder completar el bloc normatiu en matèria de contaminació acústica. Atès el caràcter bàsic de la Llei 37/2003, el reglament català es va endarrerir en espera del desplegament de la norma estatal. Els reglaments estatals no van arribar fins el desembre de 2005 i l'octubre de 2007. El Departament de Medi Ambient i Habitatge va dictar unes mesures de coordinació, sense valor normatiu, de la llei catalana amb les disposicions del Reial decret 1367/2007, de

desplegament de la Llei 37/2003, del soroll, en allò que feia referència a la zonificació acústica, els objectius de qualitat i les emissions acústiques. Finalment el reglament de la llei catalana es va publicar el 16 de novembre de 2009. Havien transcorregut més de set anys entre la publicació d'aquesta llei i el seu reglament.

Malgrat que el procés legislatiu en matèria de contaminació acústica es pot donar per acabat, el Síndic de Greuges constata una manca de rigor en alguns dels procediments seguits pels ajuntaments per avaluar les magnituds del soroll. Els defectes observats invaliden el resultat dels mesuraments amb els quals s'han de fonamentar les decisions de com actuar a posteriori. La manca d'aplicació, o l'aplicació indeguda, dels paràmetres de correcció; o els errors de mesurament amb finestres obertes o tancades, segons si el soroll

es transmet per aire o estructura, són alguns dels problemes detectats.

Encara és més preocupant la situació en què l'ajuntament, tot i conèixer episodis de probable contaminació acústica, deixa passar el temps sense obtenir dades objectives sobre la qualitat acústica i els efectes de la contaminació, o bé basa les seves decisions en simples opinions subjectives de tècnics o de regidors.

Per això, el Síndic suggereix als ajuntaments que facin nous mesuraments seguint els protocols correctes descrits en la normativa vigent i recorda l'obligació d'avaluar objectivament el soroll per fonamentar les seves decisions i dotar-les de seguretat jurídica.

Queixa 04105/2009

La queixa dona compte de la manca d'actuació de l'Ajuntament de Salou amb relació a les molèsties que provoquen els clients i la música de la terrassa exterior d'un bar. De la informació obtinguda es va constatar que la terrassa no tenia llicència municipal i l'Ajuntament no disposava de criteris objectius del nivell de contaminació acústica. En l'acta d'inspecció, si bé es deixa constància que no hi ha instal·lat cap element de reproducció musical, sí que es detecten altaveus i simplement s'afirma que el volum no és alt. El Síndic va recordar a l'Ajuntament l'obligació legal de disposar de llicència per a les terrasses i de dades objectives sobre la contaminació acústica produïda.

[Pàgines extretes de l'Informe 2010. Clica aquí per accedir-hi.](#)